

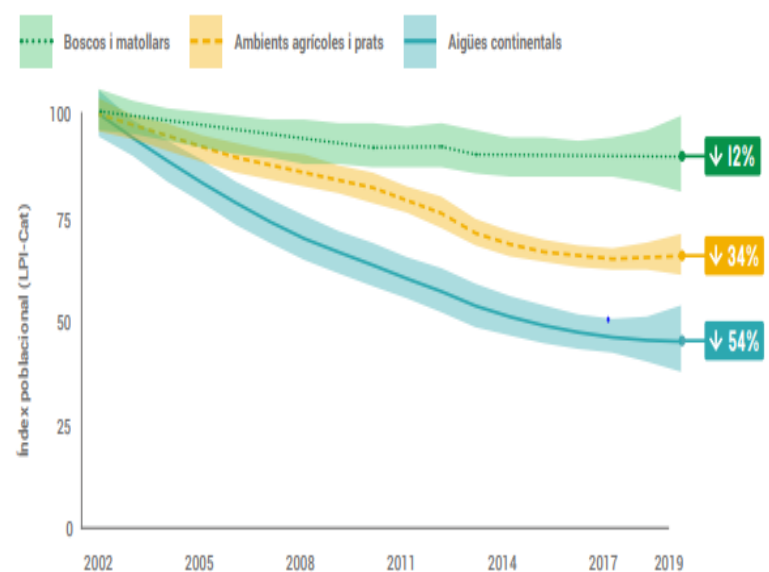
A Catalunya en els darrers 20 anys, les poblacions de vertebrats i invertebrats autòctons dels quals es tenen dades han perdut de mitjana el 25% dels seus individus.

Aquesta pèrdua d'individus és superior al 50% en espècies que viuen en rius, llacs i aiguamolls, al 30% en ambients agrícoles i prats i al 10% en les de boscos i matollars. Al mar, les dades disponibles indiquen una situació també desfavorable.

La diversitat biològica és la variabilitat d'organismes vius de qualsevol font, que es manifesta en els seus diferents nivells d'organització, des del genètic i molecular fins al dels propis ecosistemes. És garantia de benestar i equilibri en la biosfera, ja que, en cada ecosistema, els organismes vivents són part d'un tot actuant recíprocament entre si, però també amb l'aire, l'aigua i el sòl que els envolta.

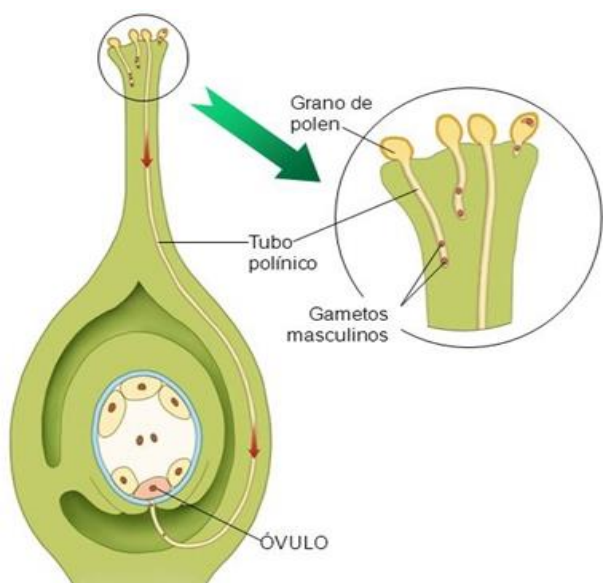
Tendències poblacionals per diferents tipus d'ambients

La causa de fons d'aquesta pèrdua de biodiversitat és un **model socioeconòmic** que intensifica l'obtenció de recursos en determinades àrees i n'abandona d'altres que havien estat utilitzades de manera més sostenible.

El paper dels pol·linitzadors en l'ecosistema

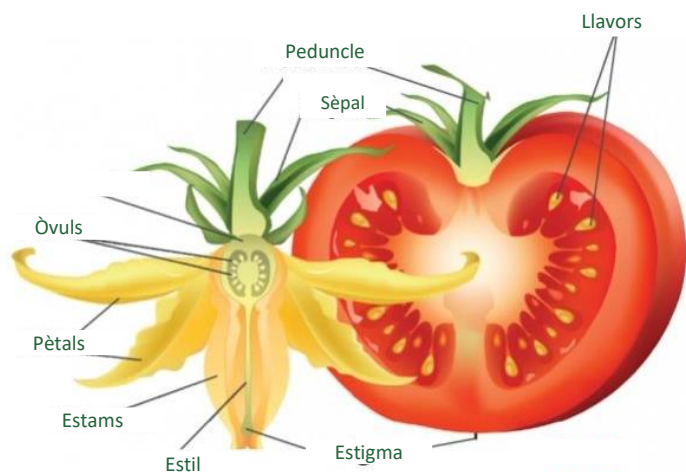
La pol·linització és el viatge, en el temps i l'espai, dels grans de pol·len: s'inicia en el lloc on es formen, els sacs pol·línics de les anteres (òrgan masculí de la flor), i finalitza quan són rebuts per l'estigma del gineceu (òrgan femení). És un procés de vital importància per a la reproducció sexual de les plantes.

Els pol·linitzadors són animals que traslladen el pol·len de l'antera a l'estigma, permetent que s'efectuï la unió del gàmeta masculí en el gra de pol·len amb el gàmeta femení de l'òvul, procés conegut com a **fecundació de les plantes**.

La morfologia i estructura de les flors i altres parts de les plantes, determinen el tipus de pol·linitzador que atrauen, de tal manera que en alguns casos, la flor ha de ser pol·linitzada per una única espècie.

El paper dels pol·linitzadors en l'ecosistema

Importància dins l'ecosistema:

Els pol·linitzadors afavoreixen la **fecundació creuada**, amb pol·len que no provingui de la mateixa flor i ni tan sols de les altres flors de la mateixa planta.

Així es garanteix la diversitat genètica i, per tant, la capacitat d'adaptació i l'evolució de les plantes.

El declivi en la salut i les poblacions dels pol·linitzadors són una amenaça a la integritat de la biodiversitat i a l'alimentació, ja que com a mínim **el 80% de les espècies cultivades requereixen la pol·linització.**

La **pol·linització** és, per tant, un servei de l'ecosistema, sense la qual, no es produiria la fecundació, ni la generació de fruits i llavors, ni la continuïtat de les diferents espècies vegetals.

Els pol·linitzadors en perill

Escac ferruginós dels prats mediterranis secs. La seva població ha disminuït més del 90% des de l'inici del segle XXI.

Abella mel·lífera. Des de fa uns dotze anys, pateix importants pèrdues en totes les regions del món: entre el 50% i el 90% de la seva població.

LES AMENACES:

1. Fragmentació d'hàbitats i canvi en els usos de la terra

2. Productes químics agrícoles i industrials

3. Paràsits i malalties

4. Espècies exòtiques invasores, com la vespa asiàtica

5. Incapacitat per adaptar-se al nou clima ràpidament

6. Col·lisions en carreteres

LES SOLUCIONS:

1. Recuperar i conservar hàbitats favorables fomentant **l'agroecologia**, mitjançant bones pràctiques que permetin mantenir la disponibilitat de flors.

2. Reduir l'ús de plaguicides

3. Augmentar la disponibilitat de flors i recursos per a la nidificació dels pol·linitzadors

4. Evitar la introducció de noves espècies exòtiques invasores i la propagació de les ja introduïdes

